

عنوان مقاله:

واکاوی فقهی مستندات ماده ۴۱۲ قانون مجازات (قصاص شکستگی دندان)

محل انتشار:

فصلنامه فقه، دوره 30، شماره 115 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

مهدی نارستانی - استادیار گروه حقوق، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران.

خلاصه مقاله:

مطابق با عمومات و اطلاقات آیات و روایات معتبر، دندان نیز همانند دیگر اعضای بدن انسان قابل قصاص است؛ اما در خصوص حکم به قصاص در شکستگی دندان مناقشه ای میان فقیهان امامیه واقع شده است. فقیهان در این موضوع سه گروه شده اند. برخی به جواز قصاص در شکستگی دندان و برخی دیگر به عدم جواز معتقدند و برخی سکوت کرده اند. قانون گذار جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۹۲ در ماده ۴۱۲ قانون مجازات، نظریه جواز قصاص را پذیرفته است. ادله قائلان به جواز در اثبات مدعای خود، استناد به آیات قرآن (بقره، ۱۹۴) و پاره ای از روایات است. نوشتار حاضر پس از بررسی ادله ارائه شده به این نتیجه رسیده است که استناد قائلان به جواز به اطلاق آیه و روایات وارده در این باب تمام است؛ و چه تخصصا و چه تخصیفا بر دندان استخوان صدق نمی کند تا مشمول اصل عدم قصاص در استخوان گردد. اگرچه اجرای قصاص بر نبود دیگر موانع منوط است؛ بنابراین نوشتار حاضر با بررسی ادله عمومات و اطلاقات موجود در مسئله، دیدگاه فقهی مورد پذیرش در قانون مجازات اسلامی را اثبات می کند.

کلمات کلیدی:

قصاص دندان، جواز قصاص، قصاص استخوان، شکستگی دندان، عدم قصاص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1849948>

